

Юлія Лукова

МАЛЕНЬКА ЛЮСІ

казка

Юлія Лукова
Маленька Люсі. Казка

«Издательские решения»

Лукова Ю. М.

Маленька Люсі. Казка / Ю. М. Лукова — «Издательские решения»,

ISBN 978-5-44-839198-9

Чи зможе Люсі перебороти всі незгоди і врешті бути щасливою. Чи все в її житті залишиться як раніше про це ми дізнаємося в кінці книги.

ISBN 978-5-44-839198-9

© Лукова Ю. М.
© Издательские решения

Маленька Люсі

Казка

Юлія Михайлівна Лукова

© Юлія Михайлівна Лукова, 2017

ISBN 978-5-4483-9198-9

Создано в интеллектуальной издательской системе Ridero

Вечоріло. На небі виднілися перші зірки. Місячне сяйво пробивалося крізь туманне небо. Це було тієї доби коли розквітали снопи в полі, коли ніжний запах трави проникав просто в душу, і свіжий дощ лив свої сльози на свіжо скошену траву.

Тієї ночі було дуже тихо. Не було чути жодної живої душі, лише соловей ніжно щебетав щось. Начебто співав про своє веселе життя. Але в тихому шумі дерев, і щебетанні солов'я пролунав плач дитини. Це було грудне немовля яке покинула мати. Ця ні в чому невинна дівчинка, на ймення Роза, лежала під могутнім дубом аж до ранку. На світанку прохожий чоловік почув плач дитини, і пройшовши трішки далі побачив закутане дитя. Йому стало шкода цю крихітку. Оскільки в них з дружиною дітей не було він забрав її додому. Коли він приніс дитину додому і розповів усе дружині, вона дуже зраділа. Вони назвали її Люсі.

Минали роки із маленької дівчинки Люсі перетворилась на дорослу дівчину. Вона в усьому допомагала своїм батькам. Все було дуже добре, але раптово помер її батько, і вони з мамою залишилися вдвох. Люсі була надзвичайно красивою дівчиною, тому у неї всі закохувалися. Але вона нікого так сильно не любила, як свою маму. Вона ніколи не хотіла з нею розлучатися, але життя жорстоке. Одного разу її мати захворіла, і відчувала свою смерть. Тоді вона покликала її до себе...

Люсі я відчуваю, що смерть вже близько.

Кашляючи промовила вона.

Мамо не кажи так будь-ласка. Все буде добре ти одужаєш.

Промовила зі сльозами на очах дівчина.

ні це кінець. Але ти повинна знати ти не моя рідна дочка. Твій покійний батько знайшов тебе покинуту у лісі, ще 16 років тому.

Ні я не вірю. Це не правда. Ви моя люба матуся, і завжди нею залишитесь.

Я рада, що ти мене так любиш, але це правда. Пробач, що не сказала цього раніше. Але ти повинна відшукати своїх батьків. Твоя мати графиня...

Із цими словами вона померла.

Люсі ще довго схилившись стояла над охоловшим тілом матері. Вона стояла і намагалася зрозуміти все, що сказала їй мати перед смертю. У її голові вирувала буря емоцій: переживання через смерть матері, про новину, що її батьки яких вона так любила їй не рідні. Вона не знала, що їй робити і ось з такими відчуттями вона незчулась, як заснула. Люсі проспала всю ніч, і проснулась десь по обіді. Коли вона прокинулася то подумала, що це був всього лише сон, але потім побачила тіло мертвої матері. Лише після цього вона зрозуміла, що сталося. Зовсім знесилена і змарніла після всіх цих подій вона вирішила сісти і подумати, що їй робити далі. Різні думки приходили їй в голову. Але вона ніяк не могла зібратися з думками і щось придумати. Її лише тривожили думки стосовно померлої матері, а її справжня мати їй не цікавила. Сидячи вона згадала багато щасливих моментів і всі вони були пов'язані з її батьками, які її виховали. Люсі запевняла себе, що вони були і залишаться її справжніми батьками, які дали їй тепло і турботу батьківського дому.

невже це правда і моєї любої матусі вже немає. Вона пішла за батьком і покинула мене. Але її останні слова мене потрясли. Я не можу повірити неville це правда, і вони не мої рідненькі батьки. Мені все одно рідні вони чи ні! Вони виростили мене, і дали ту турботу, якої я б не відчула від своєї справжньої матері. Але Боже, як мені змиритись з цим всім. Я не хочу бачити свою справжню матір, але мене тягне до неї, щоб подивитися на неї, яка вона. Я б хотіла знайти її і розпитати чому вона мене покинула, свою рідну дочку в лісі на поживу диким звірам. Ні я повинна забути все це і жити далі.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.